

викладача із здобувачами освіти та студентів між собою відображає всі властиві навчальному процесу компоненти (цілі, зміст, методи, організаційні форми, засоби навчання), що реалізуються завдяки специфічним засобам та інтерактивним технологіям. Саме це надає можливість не лише поєднати індивідуальну самостійну роботу здобувачів освіти з постійним консультуванням та участю в групових семінарських заняттях, а й можливість виконати більший і якісно інший обсяг роботи, інтегруючи вивчення мови з удосконаленням навичок зв'язного мовлення.

Рижченко Ольга Сергіївна

кандидат філологічних наук, доцент

старший викладач кафедри мовної підготовки

Національний університет цивільного захисту України, м. Харків

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА - МОВНИЙ ВИКЛИК

Останнім часом країна постійно постає перед складними викликами, одним з яких стала епідеміологічна ситуація з поширенням COVID 19, що змусила педагогів та викладачів в максимально короткі терміни переходити на системи дистанційної освіти, які ще не були належним чином опановані більшістю педагогічного складу. Але саме такі виклики і стають рушійною силою прогресу. Нажаль, воєнні дії на території нашої країни не зробили це завдання легшим, а, навпаки, додали ще більше складнощів у процес викладання та засвоєння знань. Однак, це не стало перешкодою або вимушеною зупинкою освітнього процесу, який, як відомо, має бути безперервним, та проходити протягом всього життя. Тому саме активна увага, яку треба приділити всім формам та методам, інструментам та іншим можливостям дистанційної освіти зможе допомогти у вирішенні поставленої задачі, а саме налагодження безперебійного процесу освіти, не зважаючи на важкі обставини.

Як справедливо зазначає М.М. Кудря, «на сучасному етапі розвитку освіти модель навчання може існувати у поєднанні з використанням новітніх

технологій навчання англійської мови, а саме мультимедійних засобів навчання та мультимедійних технологій навчання. Тому нові освітні тенденції мають втілюватися під керівництвом компетентного викладача, який здатний поєднувати викладання мови, застосовуючи нові методи та форми навчання. Технічні засоби і технології продуктивно змінюють можливості викладача, роблять заняття більш насиченим» [1, с.226].

Вимушений перехід на дистанційне навчання відкрив перед викладачами широкий спектр можливостей використання сучасних інноваційних методик викладання іноземної мови, серед яких можна назвати метод сценарію (storyline method), навчання з комп'ютерною підтримкою (CALL), метод симуляцій, проектне навчання, метод «кейс-стаді» (case method), що дозволяє зробити більший акцент на розвитку необхідних навиків володіння мовою та використання її в певній ситуації. Більш того, здобувачі вищої освіти отримують змогу самостійно планувати свій час та слідкувати за власним прогресом у засвоєнні та опануванні мови.

Сучасні інноваційні методики, на відміну від традиційних форм та методів навчання, більше уваги приділяють розвитку необхідних навичок саме усного спілкування, що, тим самим, дозволяє здобувачам вийти на новий рівень оволодіння мовою. Як влучно зазначає В.М. Прибилова, «дистанційній освіті притаманна низка позитивних рис, які не властиві традиційній, а саме:

- дистанційна освіта формує глобальний (національний, регіональний, міський, локальний), принципово новий освітній простір;
- можливість займатися в зручний для себе час у зручному місці й темпі, не регламентований відрізок часу для освоєння дисципліни;
- паралельне із професійною діяльністю навчання, тобто без відриву від виробництва;
- можливість звертання до багатьох джерел навчальної інформації (електронних бібліотек, банків даних, баз знань тощо);

- спілкування через мережу Інтернет і за допомогою електронної пошти, один з одним і з викладачами;

- сконцентроване подання навчальної інформації та мультидоступ до неї підвищує ефективність засвоєння матеріалу;

- при дистанційному навчанні у кожного студента є можливість витратити більше зусиль і часу на складні та важливі для нього теми з метою поглибленого опрацювання;

- використання в освітньому процесі новітніх досягнень інформаційних і телекомунікаційних технологій, що також дає змогу навчати роботі з ними;

- рівні можливості одержання освіти – незалежно від місця проживання, стану здоров'я, елітарності й матеріальної забезпеченості студента;

- дистанційне навчання допомагає оминати психологічні бар'єри, пов'язані з комунікативними якостями людини, – наприклад, соромливістю, страхом публічних виступів та ін.;

- експорт та імпорт світових досягнень на ринку освітніх послуг;

- дистанційне навчання розширює та оновлює роль викладача, який повинен координувати пізнавальний процес, постійно вдосконалювати свої курси, підвищувати творчу активність і кваліфікацію відповідно до нововведень та інновацій;

- дистанційна освіта позитивно впливає на студента, збільшуючи його творчий та інтелектуальний потенціал за рахунок самоорганізації, прагнення до знань, уміння володіти комп'ютерною технікою і самостійно приймати відповідальні рішення;

- якість дистанційної освіти не поступається в ідеалі якості очної форми одержання освіти, а поліпшується за рахунок залучення кадрового (професорсько-викладацького) складу найвищої кваліфікації і використання в навчальному процесі найкращих навчально-методичних видань та контролюючих тестів з дисциплін» [2, с.30-31].

Таким чином, переваги новітніх технологій під час дистанційного навчання не лише іноземної мови, а будь-яких дисциплін є очевидними. Більш того, саме дистанційна освіта надає більше можливостей під час навчання, що також є немаловажним фактором у питанні вибору традиційних або новітніх методів викладання.

Список використаних джерел

1. Кудря М.М. Сучасні методики викладання іноземних мов у вищій школі України. *All Ukrainian scientific-practical magazine Principal of School Liceum Gymnasium*. 2021. №1 (86). С. 222-230.

2. Прибилова В.М. Проблеми та переваги дистанційного навчання у вищих навчальних закладах України. *Проблеми сучасної освіти*. 2017. № 4. С.27-36.

Савіна Вікторія,

викладач кафедри фундаментальної та мовної підготовки,

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

АНАЛІЗ НАЗВ ГОМЕОПАТИЧНИХ КОМБІНОВАНИХ ЗАСОБІВ УКРАЇНСЬКИХ ВИРОБНИКІВ

У Державному реєстрі лікарських засобів України представлені препарати 37 гомеопатичних фірм-виробників, п'ять із яких – вітчизняні. У Переліку лікарських засобів присутня і більша кількість виробників, і більша кількість гомеопатичних препаратів. У процесі зробленого аналізу номенклатурних назв визначилися як загальні підходи до побудови назв препаратів, спільні для всіх українських виробників саме гомеопатичних лікарських засобів, так й індивідуальні особливості назв препаратів окремих фірм.